

ಪ್ರಜಾವಾಣಿ

ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ತಂಗಳಿ

ಸಂದೇಶ ತಾಜ್

ಹೌದು, 2013ರ ಕೊನೆಯ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಅಪರಿಮಿತ ಕುತೂಹಲ, ಸಮ-ಸಮಾನ ತಂತ್ರ, ಒಗ್ಗ-ಒಗ್ಗುಂ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳ ಆಗದ, ಫರೀಕಾಂತ ಹೊಂದ ಹೊಮ್ಮಿದ ಮೇಲೆ ದೆಹಲಿಯ ಚರ್ಚಾಪೂರ್ವಕ ಮುಂದಾಳಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ಹೊಸ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯೆದು ಬಿಡಿದೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲ, ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಛತ್ತೀಸ್‌ಗಢದ ಮತದಾರರು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಡೆದ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಚಿರ್ಚಿಸ ಭಾವವನ್ನು ಬರೆಯಿ ತಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಧ್ವನಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. 2014ರ ಲೋಕಾರ್ಪಣ ಚುನಾವಣೆ ಸಮಯ ದಿಕ್ಕುಚಲಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದೆ.

ಭಾವವಾರದ ತೀವ್ರ ಹಲವು ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಮತದಾರರು ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಕೆಲಸ ಮಾಡದವರಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಪಾಠವನ್ನೇ ಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲೂ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ಅದರ್ಶಗಳಿಗೆ, ಪರ್ಯಾಯ ದ್ವಂದ್ವಗಳಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ಎನ್ನುವುದೂ ವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ.

ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಪೈಕಿ ದೆಹಲಿ ಸಮರ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿತ್ತು. ಅದು ರಾಜಧಾನಿ ನಗರ. ಅಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರ ಮೂರು ಅವಧಿಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪೂರೈಸಿತ್ತು. 15 ವರ್ಷಗಳ ಪರ್ಯಾಯದ ಸರ್ಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಎಲ್ಲಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರ ವಿದೋಧಿ ಅಲೆಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಒಳಗೊಂಡು ಬರಿದು ವಿದೋಧಿ ಪಕ್ಷವೂ ಪರ್ವತಿಸಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೊಸ ರಾಜಕೀಯ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದು ಕದನ ಕುತೂಹಲ ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಧ್ವಜಾಚಾರ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ಕಣವನ್ನು ಆ ಪಕ್ಷ ಕೇರಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದಿಲ್ಲ ಪಕ್ಷ (ಎಂಪಿ), ತಾನು ಇತರ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಂತೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿತ್ತು.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮತ್ತು ಬಿಜೆಪಿ ನಡುವೆ ನೇರ ಸೇರಿಸಾಟಿ ವರ್ಷಾಚಾರ್ಯ, ಮದ್ದುಬಳಗ ಮಧ್ಯ ಎಂಪಿ ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಗೆ ಧುಮುಕಿತು. ಮುಖ್ಯ ವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎರಡೂ ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ವಿದೋಧಿ ಎಂಪಿ, ಆ ಎರಡೂ ಪಕ್ಷಗಳಿಗಿಂತ

ಭವ್ಯವಾಗಿರುವ ತೃಂದ ಮಾತ್ರ ಭವ್ಯವಾದ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿತು. ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಆಯ್ಕೆ, ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಚುನಾವಣೆ ವಿಷಯ... ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲೂ ವಿಭಿನ್ನ ತಾಂಡಿ ಹಿಡಿದ ಎಂಪಿ, ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ನೀಡಿತು. ಪ್ರಮುಖ ಪಕ್ಷಗಳು ತಮ್ಮ ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮರು ಅವಲೋಕನ ಮಾಡುವಂತಹ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ನಿಂತಿತು. ಎರಡು ಸಮುಲದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ತೂರಿಕೊಂಡ ಎಂಪಿ, ಪ್ರಧಾನ ವಿದೋಧಿ ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿತು. ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಜೆಪಿಯೇ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರಚಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ, ಎಂಪಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಸೆಳೆಯತೀರ ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂತಯವೂ ಇಲ್ಲ. ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಚರ್ಚೆಗಳೆಲ್ಲ, ರಾಜಕೀಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೂ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಂದೇಶಕ್ಕೆ ಎದೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಅದರ್ಶದ ರಾಜಕೀಯ ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಕಾರ್ಪೋರಡ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಗರೆ ಕಂಡಿರಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಕು.

ಅಧಿಯಾಚಾರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ 'ಚಿಂತೆ' ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ತಂತ್ರಗಳು ಹೆಗ್ಗಿರದಂತೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಉಳಿದ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಬಂದೇದಿಗಿತ್ತು. ಅಂದವಾಗಿ, ಎಂಪಿಯ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಪರಿಣಿತ ಈಗ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಧಾನ ವಿದೋಧಿ ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಅದರ

ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹದ್ದುಗಟ್ಟು ಇದ್ದರಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವರೂಪಿಸಿಲ್ಲೆಲ್ಲು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಎಂಪಿ ಲೋಕಾರ್ಪಣ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲೂ ಇಂತಹದ್ದೇ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆ ಮೂಡಿಸಿದೆ. ಎಂಪಿಯ ಈ ಚದುರಾಟ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮೀಪದ ಅಧಿಕಾರ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಯಾನ್ವಾಸ್‌ನಲ್ಲೂ ತನ್ನ ಬಲವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸತೀರೆಯೇ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಸಾಗಿದೆ.

ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಛತ್ತೀಸ್‌ಗಢ ರಾಜ್ಯಗಳ ಬಿಜೆಪಿ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಮೂರನೇ ಅವಧಿಗೆ ಜನಾಧಿಕಾರ ಪಡೆದಿವೆ. ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಿಜೆಪಿ ಜಯಭೇರಿಯನ್ನೇ ಬಾರಿಸಿದರೆ, ಛತ್ತೀಸ್‌ಗಢದಲ್ಲಿ ತೆಲಂಗಾಣದ ಬಹು ಅಧಿಕಾರದ ಗದ್ದುಗೆ ತಲುಪಿದೆ. ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದ ಯಶಸ್ವಿ ಅಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಗೌಡರ ಜನಮನ್ನಣೆಯೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಮುಖ ವಿದೋಧಿ ಪಕ್ಷ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಮಟ್ಟದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಿತ ನಾಯಕನನ್ನು (ಶಿವರಾಜ್ ಸಿಂಗ್ ಚೌಹಾಣ್) ಅವಲಂಬಿಸಿತ್ತು ಬಿಜೆಪಿಗೆ ಫಲ ನೀಡಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ತನ್ನ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಜೈನಿಸಿರಲಿಕ್ಕೂ ಸಂಧಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಮಟ್ಟ ಕಟ್ಟಲಾಗ ತುಂಬಾ ತಡವಾಗಿತ್ತು. ಜೈನಿಸಿರಲಿಕ್ಕೂ ಸಹ ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಯಕನಿಬದ ದೆಹಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಗೋಚರಿಸಿದರು.

ಛತ್ತೀಸ್‌ಗಢದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಗೋಚರಿಸಿತ್ತು. ಬುಡಕಟ್ಟು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ವಾತಾವರಣ ಬದಲಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಾಯಕನ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕಾರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಪಕ್ಷದ ಪರ ಅನುಕೂಲದ ಅಲೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿತ್ತು. ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಬಿಜೆಪಿ ಮತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಡುವಿನ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಅಚ್ಚಿಯು ತುರುಕಿಬಂದ ಕೂಡಿಸಿತ್ತು. ದಕ್ಷಿಣದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಸ್ಥಳೀಯವನ್ನು, ರಾಜ್ಯದ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಗಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಿಜೆಪಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಜಯದಲ್ಲೂ ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಯಕರೇ ಮಿಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಬಿಜೆಪಿಯ ಎಲ್ಲ ಬುಗಟು ರಾಮ್ ಸಿಂಗ್ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಛಿದ್ರವಾಗಿರುವ ಬುಗಟುಗಳನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಿ ಜೋಗಿ ಸ್ಥಳೀಯರಾಗಿದೆ.

ರಾಜ್ಯಪಾಲ ಮತ್ತು ದೆಹಲಿ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರ ವಿದೋಧಿ ಅಲೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್

ನೇರನಿ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರದ ಯುಪಿಎ ಸರ್ಕಾರ ವಿರುದ್ಧದ ಅಸಮಾಧಾನ ಒಂದೆರೆಯಾದರೆ, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲಿನ ಸಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ. ಜನರ ಅಸಮಾಧಾನ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲನಲ್ಲಿ ಮತದಾರರ ಅಕ್ರೋಶವನ್ನೇ ಬಿಜೆಪಿ ಬಂಡವಾಳ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ರಾಠಿ ಎಂಪಿ ಮತ್ತು ಬಿಜೆಪಿಗೆ ಸಮವಾಗಿ ತಟ್ಟಿದೆ. ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಜೆಪಿ 'ಮಾಯಾ ಸುಖ್ಯ'ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನವಾಗಲು ಅದರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮತ ದ್ಯೂಷ್ ಸಹ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಭಾವವಾರದ ತೀವ್ರ ಹಲವು ಮತ್ತಾದ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಪಾಕಿದೆ. ಜನಮನ್ನಣೆ ಗಳಿಸಿ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ನಾಯಕರು ಚದುರಾಟ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ದ್ವಂದ್ವತವಾದ ಚೌಕಟ್ಟು ಸೃಷ್ಟಿ ಆದ ಸಹ ಮತದಾರರನ್ನು ಸೆಳೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ರಾಜ್ಯೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ದೃಷ್ಟವಾದ ಸಂದೇಶ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಚ್ಚಿ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ನೀಡಲು ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಟ್ಟ ಮುಟ್ಟಿರುವುದು. ಈ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ತಂತ್ರಗಳ ಕುರಿತು ಪುನರಾವಲೋಕನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ 'ಪಕ್ಷಮಾಂಥ' ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ತೆರೆ ಎಳೆದು, ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಯಕತ್ವಕ್ಕೆ ಬಲ ತುಂಬಿಸಿದೆ. ಬಿಜೆಪಿ ಗೆದ್ದಿರುವ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಶಕ್ತಿಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿವೆ. ಮುಂದಿನ ಲೋಕಾರ್ಪಣ ಚುನಾವಣೆ ಯಲ್ಲೂ ಇಂತಹದ್ದೇ ಫರೀಕಾಂತ ಹೊರಹೊಮ್ಮಬಹುದು ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಕೈಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಂತೆ.

ಬಿಜೆಪಿ, ತನ್ನ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗೆ ಗೆಲುವಿನ ಎಲ್ಲ 'ಕ್ರಡಿಟ್' ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಯಕತ್ವ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಷಯಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾಗಿವೆ. ಪಾಪವು 'ಮಾಯಾ' ಬಿಜೆಪಿ ಪಾರ್ಲಿ ಅಲ್ಲದ ಸುಧಾರಣೆ ತಂದಿದೆ ನಿಜ. ಆದರೆ, ಅಲ್ಲಿಯ ಭಾಗದ ಸುಧಾರಣೆ ಬರಬೇಕು ಒಗ್ಗಿ ಅದು ತುರ್ತಾಗಿ ಅರೋಪಿಸಬೇಕೆ

(ಬೀಳು: ಚೈನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸಹ ಕುಲಕಪಿ, ಲೋಕನಿಜಿ ಕೊಡೆದರ್ಶಕ ರಾಜ್ಯೀಯ ಸಮುದಾಯದ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ವಿಶ್ಲೇಷಕರು)